

Лъжете са, рекохъ му азъ: Протезилай не говори за васъ тъй както вый говорите за него; той вы хвали, почита и вы счита достоинъ за найважнѣтъ службы: ако той наченяше да говори противъ васъ той бы изгубилъ моето довѣріе. Не са бойте нищо; идете, и не мыслете друго освѣнъ какъ найподирь да ми служите. Той замниж, и ма остави въ едно страшно положеніе.

„Азъ виждахъ, трѣба да ви го исповѣдамъ, Мепторе, ясно колко ми бѣше нужно да имамъ помного челоуѣцы за да са евъѣтовамъ, и че немаше друго полоше, нито за честѣта ми, нито за успѣха на работитѣ колкото да са предамъ на одного само. Азъ бѣхъ опиталъ че мждрытѣ съвѣты на Филокла ма бѣхж предпазили отъ много опасны грѣшки, въ които Протезилай бы ма блѣснжлъ. Осѣщахъ че въ Филокла имаше правота и добры начала, които съвеѣмъ не са намѣрвахж у Протезилая: но азъ бѣхъ оставилъ на Протезилая да има връху ми едно вліяніе, на което вече не можахъ да противостоѣж. Азъ бѣхъ уморенъ като са намѣрвахъ сѣкогы помежду двама челоуѣцы които не можахъ да съгласѣж, и, въ таквози положеніе, пожелавахъ, отъ слабость, да повредѣж въ нѣщо работитѣ на държавата, и да си отдѣхнж свободно. Таквози срамно униженіе азъ не смѣяхъ да наложж и на себеси; но то таинственно владѣяше въ сърцето ми, и управляваше сичкитѣ ми дѣйствія безъ исклученіе.

„Филоклъ, нападнж непріятелитѣ, спечели рѣшителна побѣда, и бързаше да са върне за да превари лошитѣ награды които подозрѣваше: но Протезилай, който еще не бѣ намѣрилъ време за да ма измами, пиѣса му че съмъ желаялъ да залуви островъ Карпатъ, въсползованъ отъ побѣдата. Дѣйствително, той ма бѣ убѣдилъ че можахъ лесно да завладѣѣж този островъ: но той устрои тъй щото Филоклъ да бѣде лишенъ отъ много потребны за туй предпріятіе работы, и го подложи на нѣкаквы распорежданія които изискахж загуба на много време въ извършванъето си.

„За сполука на цѣлѣта си той употреби единъ слуга много развратенъ когото азъ имахъ при себеси, и който съгледваше и наймалкитѣ ми дѣла за да ги обажда нему, ако и да са показвахж че никога не